

اثر بخشی درمان راه حل محور بر انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی بیماران قلبی

مجید قانعی الحسینی^۱، حسین صادق نژاد^۲

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، مجتمع آموزش عالی سلامت کاشمر، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

۲. کارشناسی ارشد پرستاری، عضو هیأت علمی، مجتمع آموزش عالی سلامت کاشمر، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

مقدمه: با توجه به اهمیت انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی و نیاز به مداخله برای افزایش این متغیرها در بیماران قلبی، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان راه حل محور بر انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی بیماران قلبی - عروقی انجام شد.

روش ها: طرح پژوهش از نوع نیمه تجربی است و به شیوه پیش آزمون - پس آزمون با گروه شاهد می باشد. جامعه این پژوهش متشکل از تمام بیمارانی بود که به دلیل مشکلات قلبی در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۴ به بیمارستان شهید مدرس کاشمر مراجعه کرده اند. در این پژوهش از شیوه نمونه گیری در دسترس استفاده شد. بدین صورت که ۲۴ نفر از بیمارانی که واجد شرایط شرکت در جلسات بودند و نمرات پایین در پیش آزمون کسب کرده بودند با گمارش تصادفی در دو گروه مداخله و شاهد (هر گروه ۱۲ نفر) قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش، مقیاس انعطاف پذیری کنشی کانر و دیویدسون و پرسشنامه امید به زندگی میلر بود. درمان راه حل محور برای گروه مداخله به مدت ۸ جلسه ۴۵ دقیقه ای به شیوه گروهی و گام به گام و با توالی هر هفته یک جلسه برگزار شد، اما برای گروه شاهد مداخله ای ارائه نشد. داده های این پژوهش با استفاده از روش های آمار توصیفی و توسط آزمون کوواریانس چند متغیره در نرم افزار SPSS-22 تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج: میانگین و انحراف معیار نمرات انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی در گروه مداخله در مرحله پیش آزمون به ترتیب

$67/39 \pm 10/16$ و $103/00 \pm 8/44$ و در مرحله پس آزمون $84/37 \pm 10/24$ و $124/00 \pm 7/11$ بود. در گروه شاهد نیز میانگین و انحراف معیار انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی قبل از مداخله به ترتیب $65/74 \pm 8/04$ و $99/00 \pm 7/11$ و بعد از مداخله $63/13 \pm 8/38$ و $101/00 \pm 8/53$ بود. نتایج تحلیل کواریانس چند متغیره بیانگر افزایش انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی در بیماران گروه مداخله پس از انجام مداخله درمان راه حل محور بود ($p < 0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که درمان راه حل محور در افزایش انعطاف پذیری کنشی و امید به زندگی بیماران قلبی مؤثر است. مشاوران و درمانگران خانواده می توانند از یافته های پژوهش حاضر در راستای مداخلات بالینی و درمانی استفاده کنند.

واژه های کلیدی: درمان راه حل محور، انعطاف پذیری کنشی، امید به زندگی، بیماران قلبی